

man ikke kan oversee i deres Sammenhæng, fordi dermed staaer i Forbindelse en heel Række Spørgsmaal, som fortjene en nærmere Overveielse, der ikke kan blive dem til Deel paa dette Sted. Jeg holder mig overbeviist om, at man endvidere begaaer en Unaturlighed ved at begrænse Domstolenes Magt paa den Maade, jeg har tilladt mig at antyde. Jeg paastaar, at det er unaturligt, at man sætter en saadan Grænse af 3 Aar, der er aldeles vilkaarlig valgt; jeg paastaar, at det er unaturligt, at det Individ, der har opholdt sig her i Riget i 2 Aar og nogle Maaneder og findes skyldig til Forbedringshuusstraf, aldeles ubetinget skal udvises af Riget, medens derimod den Person, der har boet her i 3 Aar og findes skyldig i en langt grovere Forbrydelse, der medfører en langt større Straf, ikke skal kunne udvises af Riget. Jeg troer endvidere, at det hele Forhold, hvori man derved sætter Domstolene deels overfor de forskjellige Sager og deels overfor Administrationen, er meget uheldigt. Ved at vedtage Paragraphen, vilde man vedtage et Stykke af en Politilov, der ikke hører hjemme i en Criminallov, et Stykke Politilov, der ikke er heldigt i sig selv og ikke heldigt, forsaavidt man ikke samtidig har kunnet overveie, hvad dermed staaer i Forbindelse. Ved at forkaste Paragraphen vil man derimod Intet-somhelst vove; jeg er overbeviist om, at den høitagtede Justitsminister ikke i Paragraphens Forkastelse vil see nogensomhelst Hindring for, at Loven kan komme ud, og jeg holder mig endvidere overbeviist om, at den høitagtede Justitsminister vil være af en anden Mening end det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at han ikke vil betvivle, at den ham undergivne Administration, om end denne Paragraph gaaer ud, desuagtet vil have fuld Myndighed til at udvise af Riget saadanne Ublændinge, der have gjort sig skyldige i Forbrydelse. Jeg holder mig ligeledes overbeviist om, at den Omstændighed, at Paragraphen forkastes, kun vil afgive for den høitagtede Justitsminister en Opfordring til at tage alle de Spørgsmaal, der staae i Forbindelse med denne Materie, under Overveielse og fremkomme for os med et Lovudkast, der navnlig ogsaa vil kunne skaffe ham Hjemmel til at kunne lade

saadanne Ublændinge straffe, som maatte gjøre sig skyldige i Overtrædelse af Udvisningsdecretet, Noget, hvortil jeg indrømmer, at der udværes en særlig Lovbestemmelse, som ganske vist vil mangle indtil videre, naar Paragraphen forkastes. Af disse Grunde tillader jeg mig gjentagende at inhævere mit Forslag og opfordrer det høie Thing til at udvotere Paragraphen.

Chr. Jensen: Grunden til, at jeg har begjært Ordet, er ingenlunde den, at jeg vil hve Bidrag til denne meget vigtige og omfangsrige Lov; men det er kun for at motivere min Afstemning over et af de foreliggende Endringsforslag, det, der for mig stiller sig som det vigtigste, nemlig det om Dødsstraffens Afskaffelse. Naar jeg siger, at jeg ikke kan stemme derfor, da stæer det ingenlunde uden meget stor Overvindelse, idet man skalde synes, at Cultur og Dannelse maatte have naaet det Standpunkt, at man skalde være kommen til Erkjendelse af, at Liv og Død alene skulle være lagte i Guds Haand; men ved Siden deraf er der en anden Tanke, som fremtvinger sig hos mig, og som jeg troer bør gaae langt forud for Tausen om Dødsstraffens Afskaffelse. Man skalde synes, at den civiliserede Verden skalde være kommen til Erkjendelse af, at Krigen ogsaa kunde være affkaffet, og at Stridigheder mellem Nationer meget godt kunde udjevnes ved Boldgiftskjendelse, men desværre kræver Krigen endnu i vore Dage sine blodige Offre i Tusindvis. Jeg kan saaledes, saalænge denne Betragtningssmaade ikke har gjort sig gjældende, ikke stemme for, at vi befrie Forbryderen for Dødsstraf. Det kan jo heller ikke bestemt paastaas, at Dødsstraffen strider mod Guds Lov; jeg troer, at snarere det Mobsatte kan paastaas. Jeg kan saaledes ikke komme til efter min bedste Overbeviisning at stemme for Afskaffelsen af Dødsstraf.

Klein: Jeg skalde ikke igjen have taget Ordet i denne Sag, idet jeg antager, at de forskjellige Punkter, der foreligge til Afgjørelse, nu maae siges at være tilstrækkeligt discuterede, hvis der ikke var — jeg kan gjerne sige — rettet et personligt Angreb imod mig, som jeg ikke vil undlade at tage til Gjemmelse imod,